

TIỆC THÁNH

...đau họng vì giảng nhiều, mười lăm buổi nhóm ở Arizona. Đã có một thì giờ tuyệt vời. Chúa Jêsus thật sự ban phước cho chúng ta dồi dào, dư dật. Họ đã cố gắng thực hiện một chút chiến lược của Chúa, tôi tin điều này, đó sẽ là cách đúng đắn đặt để nó, đi vào và lửa vây bọc nơi đó, trước tiên. Tôi đã đi đến đó trước thời gian nhiều ngày, có mười hay mười hai buổi nhóm ở tất cả những nhà thờ quan trọng to lớn khắp Phoenix, Sunnyslope và Tempe và Mesa và ở khắp dưới đó, và hầu như đã bén lửa khắp nơi và rồi tất cả dẫn đến năm đêm nhóm hội đồng. Và đó là hội đồng lớn nhất chúng ta từng có ở Bắc Mỹ. Nó là một hội đồng lớn. Bữa ăn điểm tâm lớn nhất, và—và cũng có tiệc—tiệc lớn đêm đó.

2 Tôi thật sự không thể nói bao nhiêu người đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Thật là—thật là rất lớn số người đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, và được chữa lành và—và được cứu, điều đó—điều đó thật tuyệt vời. Vì thế chúng ta biết ơn với Đức Chúa Trời khi chúng ta thấy thì giờ đang đến gần. Rất nhiều người quan trọng đã đến. Một trong những...

3 Điều này sẽ có ích nhiều cho Anh Neville. Tôi thấy một mục sư Trưởng Lão, xuất thân từ trường Cao đẳng Trưởng Lão lớn nhất trong...trong đất nước này, nhảy múa trong Thánh Linh.Ồ, chà, thật sự là điều gì đó, anh ấy đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và rồi anh đã bảo tôi, anh nói, “Tôi đã mua một trong những băng ghi âm của anh.” Nói, “Nó không tốt lắm.” Nói, “Nó cứ hay bị lên xuống thất thường, nhưng,” nói, “tôi đã đem nó vào trong trường cao đẳng và nghe nó.” Và nói...Là người tuyệt vời về tâm lý ở đó, anh đã làm cho hết thầy họ im lặng nghe. “Ồ, dù sao đi nữa, họ phải nghe Nó một lần,” anh nói. Và anh nói anh đã...

4 Và nói anh đã nhảy trong Thánh Linh ở nhà thờ của mình, sau khi anh nhận lãnh Đức Thánh Linh, và họ nói, “Thưa Mục sư, khi nào ông sẽ học một bước mới?”

⁵ Anh ấy đáp, “Khi nào hội chúng của tôi học bằng ghi âm này.” Ý nghĩ ấy khá sắc sảo, anh em biết, chức sắc Trưởng Lão nói, vâng, nói, “Khi nào hội chúng của tôi học bằng ghi âm này.” Vậy đó là điều tốt. Giống như một đứa bé, thật mới mẻ và tuy nhiên anh đã...Ồ, anh em biết anh ấy hẳn phải làm gì, là giáo sư tâm lý ở trường Cao đẳng Trưởng Lão lớn nhất ở Boston, ờ, nó ở nước Hoa Kỳ.

⁶ Tôi đã thấy một trong những bác sĩ phẫu thuật tim hàng đầu của bệnh viện Mayo giảng Phúc âm trong Thánh Linh và nói tiếng lạ. Ồ, chào ôi! Tôi đã thấy nhà chuyên gia khác, là người Cơ-đốc Phục lâm, xuất thân từ...Ông ấy cũng là một—một—một chuyên gia về tim và cổ họng, và ông, một cụ già, đã nhận lãnh phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Ông đã nhận lãnh Nó. Đêm nọ tôi đã đặt tay trên ông ở ngoài sân, và ông đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Vì thế chúng ta...thật rất nhiều việc Chúa chúng ta đã làm mà chúng ta biết ơn Ngài, và đặc biệt thấy vào lúc này.

⁷ Thế rồi tôi nói với họ, “Ông nhận biết đây là giờ nào khi trinh nữ ngủ gục bắt đầu xin dầu chứ?” Đó là lúc Chàng Rể đến, và dân sự, những Người sẵn sàng đi vào. Ồ, tôi rất vui mừng biết rằng chúng ta đang sống ở đây trong những ngày sau rốt này. Hiểu không? Tôi tin rằng chúng ta đang sống trong một trong những thì giờ trọng đại nhất mà thế giới từng biết, đúng vào giờ phút giao thừa của sự Chúa Đến. Điều đó chẳng tuyệt sao? Hãy suy nghĩ, bất cứ lúc nào bây giờ, mọi lời Kinh Thánh gần như được ứng nghiệm! Và vì thế chúng ta đang trông mong Ngài vào bất cứ lúc nào. Và chúng ta sẽ sống dưới ảnh hưởng những loại trông đợi đó, mà, hầu như nó có thể xảy ra bất cứ lúc nào. Hãy cầu nguyện, sẵn sàng!

⁸ Về một số trong những buổi phỏng vấn ngày hôm nay, tôi, một, tôi đã gặp một nhà truyền giáo ở Formosa, một phụ nữ dũng cảm, bảy mươi ba tuổi, và đã truyền giáo qua bốn mươi lăm năm. Và bà vẫn là một—một Cô, và chắc hẳn đã là một cô gái trẻ đẹp. Và bà nói bà được lớn lên trong một gia đình Cơ-đốc nơi mà “có” nghĩa là có, và “không” nghĩa là không. Và bà lớn lên dưới sự dạy dỗ nghiêm khắc đó. Và bà nói, “Anh Branham à, ở tuổi gần, ờ,” nói, “gần tám mươi tuổi, tôi nghĩ rằng tôi đã dâng đời sống mình

cho Chúa Jêsus.” Bà nói, “Gần mười hai tuổi, tôi bị một mục sư giáo phái nào đó gạ gẫm, rằng tôi phải có phước lành thứ hai,” và nói, “và bị lừa dối kinh khủng trong việc đó.” Nhưng bà nói, “Khoảng mười bảy tuổi, tôi thật sự nhận lãnh Đức Thánh Linh.” Và bà trở lại đây bây giờ cố gắng thức tỉnh một số trong những giáo hội Báp-tít còn đang ngủ này. Bà nói nếu—nếu có điều gì mà bà đã thấy là “chết,” chính bà là tín đồ Báp-tít, bà nói, “thì đó là các giáo hội Báp-tít chết này ở đây.” Bà gọi họ là “những nhà xác.”

9 Tôi nói, “Ồ, tôi nghĩ khi chị còn ở tiền tuyến...” Tôi nghĩ bây giờ bà thì...Cứ nghĩ, tôi, năm mươi hai, bà đã là nhà truyền giáo trước khi tôi được sanh ra. Và rồi tôi nghĩ mình quá già để tiếp tục ra ngoài công trường thuộc linh. Và tôi nghĩ, “Chao ôi, xin tha thứ con, Chúa ôi.”

10 Và bà ấy, thật tốt, sáng suốt và thông minh hết sức. Và rồi kể với tôi những kinh nghiệm dọc đường đi, và cách mà Phúc âm cần như thế nào ở Formosa và—và Trung Hoa, và Nhật Bản, và vân vân. Vậy họ cho bà rời khỏi cánh đồng truyền giáo, họ nói, “Bà biết đấy, bà không thể đi vào những công trường truyền giáo khi bà đã quá bảy mươi tuổi rồi.” Vậy họ cho bà về. Nhưng bà sẽ không chịu ở yên, bà sẽ đi đến tất cả những hội đồng Báp-tít này. Và bà nói, “Billy Graham,” nói, “cách mà ông ấy đang mang sứ điệp Báp-tít, là một món nợ đối với giáo hội Báp-tít.” Nói, “Ông ấy không đem họ đi đủ xa để có được Đức Thánh Linh,” bà nói.Ồ, chị ơi, chị ở lại sống đúng với điều đó. Điều đó tốt lắm. Chị nói, những người Trung Hoa kia ở nơi đó, chị nói không muốn họ cứ tiếp tục và nói, “Chúng tôi tin Đức Chúa Jêsus Christ.” Chị nói, “Điều đó tốt thôi,” nhưng nói chị đã làm cho họ ở lại đó cho tới khi điều gì đó xảy ra, và rồi họ trở nên những Cơ-đốc nhân chân thật.

11 Tôi nói, “Đó là cách hành động, chị ơi. Cứ nói cho họ biết, để cho họ ở lại cho tới khi điều gì đó xảy ra.”

12 Điều gì xảy ra nếu các sứ đồ đã nói, lúc bấy giờ, sau chín ngày, “Chúng ta tin mình đã có Thánh Linh, đấy, chúng ta hãy nhận lãnh Thánh Linh bằng đức tin và cứ tiến hành làm việc.” Đấy, nó sẽ không bao giờ kết quả. Họ chờ đợi ở đó cho tới khi họ

biết rằng điều gì đó xảy ra. Và đó là nan đề của chúng ta là ngày hôm nay, chúng ta không ở lại đủ lâu. Ồ, đó là lý do sau đó chúng ta có thể sống bất cứ loại đời sống nào, làm bất kỳ việc gì, không làm phiền chúng ta, bởi vì chúng ta không ở lại ở đó đủ lâu. Ngày hôm nay chúng ta ở trong, ngày mai chúng ta ở ngoài, và sống cách *này* và cách *kia*. Nếu chúng ta ở lại đủ lâu cho tới khi anh em đi vào và đóng cửa lại phía sau anh em, anh em sẽ ở lại trong đó luôn. Anh em được đóng ấn cho tới ngày cứu chuộc. Tôi rất vui mừng vì điều đó.

¹³ Và như tôi đã nói, chúng ta có một thì giờ tuyệt vời, ở Phoenix và khắp thung lũng và nhiều Co-đốc nhân ở đó, nhiều người trong họ đã đứng vững với cuộc sống mến yêu.

¹⁴ Tôi đã lên miền Núi Nam, vợ tôi ở đó, và tôi. Ngày nọ Khi... những người bạn...Anh Doc của tôi giữ hai cô con gái, và—và Anh và Chị Wood giữ cậu con trai, còn tôi và vợ tôi có tuần trăng mật thứ hai. Và cô ấy nói, “Bill à, anh biết không, lần này còn hơn là tuần trăng mật thứ nhất.” Nàng nói, “Lần đầu chúng ta đi hưởng tuần trăng mật, em chỉ làm một việc duy nhất là ngồi trong trại và chờ anh đi sẵn về,” nàng nói.

¹⁵ Tôi hầu như dùng một kế hoạch nhỏ, anh em biết. Tôi nghĩ, “Ồ, bây giờ, mình không có nhiều tiền.” Để dành tiền trong lon bột nở, đủ cho một chuyến đi sẵn, và tuy nhiên tôi định cưới vợ vào mùa thu ấy. Vì thế tôi nghĩ, “Cứ gộp chung lại với nhau,” anh em biết đấy. Và—và trong khi tôi đang đi sẵn, đó cũng là tuần trăng mật, anh em biết, và vì vậy chúng tôi được an ủi. Nhưng lần này chúng tôi đã trả tiền cho nó và thật sự đi ra, và, ồ, đã có một thì giờ tuyệt vời.

¹⁶ Và nhiều người trong họ đến từ đên tạm đây. Tôi tin Anh Sothmann, gia đình anh ở đó, và Anh Tom Simpson và những người ấy, và Anh Maguire, và tất cả chúng ta có một thì giờ lớn trong Chúa.

¹⁷ Và vì vậy chúng tôi đã đi lên trên Núi Nam, mà ở phía nam Phoenix, và đi lên đó vì áp lực ấy. Ừ! Một áp lực trong một thành phố hiện đại! Không lạ gì khi người ta bắt đầu sanh sản nhiều trên đất, tội lỗi, và sự náo loạn gia tăng. Và tôi ngược lên đó, và ngồi trên cao để chúng tôi có thể thấy thung lũng Phoenix, tôi

nói với vợ tôi, “Thật ngạc nhiên biết bao lần, vì chúng ta đã ngồi ở đây trong mười lăm phút này, để thấy họ như Danh Chúa làm việc một cách luống công trong thành phố đó?” Hừm?

¹⁸ Gần, ồ, trong thủ phủ đó, lấy ở Tempe và—và Sunnyslope, và khắp nơi đó, tôi cho rằng có đúng một triệu người trong thung lũng đó. Tôi nói, “Cách đây ba trăm năm không có gì ngoài cây xương rồng và cỏ gai ở đây. Và nó có lẽ, trước mắt Chúa, nếu nó trở lại như lúc đó thì tốt hơn.” Đúng thế. Dầu họ đã xây dựng một thành phố lớn—lớn ở đó, và nhà cửa đẹp đẽ và các thứ, thì đẹp. Nhưng nó sẽ tốt đẹp, nó sẽ tốt hơn nếu người nam người nữ đi lên xuống phố với đôi tay giơ lên trời, tôn vinh Đức Chúa Trời và cảm ơn Ngài. Tuy nhiên, thay vì thế, nó đang rửa sả, hành động thiếu suy nghĩ, say sưa. Cứ để cho nền văn minh vào, và sự độc ác ở đó.

¹⁹ Tôi nói, “Bao nhiêu người phạm tội tà dâm chiều hôm qua, tối hôm qua trong thành phố này! Bao nhiêu người say rượu! Bao nhiêu gia đình...Bao nhiêu—bao nhiêu chuyện mất trật tự đã làm trong giờ qua, trong thành phố lớn này!”

²⁰ Và vợ tôi nói với tôi, nàng nói điều gì đó giống như thế này, như tôi nghĩ, “Thế thì ích lợi gì mà đến đây? Sao anh rời nhà để đến đây?”

²¹ Lúc ấy tôi nói, “Là thế này đây. Sau tất cả điều đó, mà chắc chắn là số đông người làm thế, nhưng còn có một số ít người ở dưới đó. Bao nhiêu người trung tín đi cầu nguyện vào tối qua dưới đó, cứ đến buổi nhóm?”

²² Và Ngài quá tốt lành với chúng ta đến nỗi các nhà thờ đây kín người trước khi mặt trời lặn, đến nỗi anh em không thể vào trong sân chung quanh đó. Và những tổ chức họ và vân vân, và Chúa tuôn đổ Thánh Linh Ngài và ban phước cho họ. Và tôi không hề giữ lại cú đấm nào, cứ đấm ngay vào Phúc âm. Và đôi khi, dĩ nhiên, nó khá thô lỗ, nhưng đó là cách duy nhất tôi biết. Nó thô lỗ ở trong đây. Vậy nó sẽ thô lỗ hơn ở Vành móng ngựa Phán xét nơi chúng ta phải đứng lên với điều đó. Vậy, nó là việc vinh quang, với nhau. Và chúng tôi muốn cảm ơn hội thánh ở đây vì đã cầu nguyện và ủng hộ chúng tôi, và—và giúp chúng ta ở gần thập tự giá.

23 Và rồi bây giờ trở về nhà, ở đây, và tôi đã đi xuống sáng nay có lẽ để cầu nguyện cho một vài người đau. Tôi có nhiều cuộc phỏng vấn đang chờ đợi, những trường hợp mà một số người đã đến trong hai ngày qua từ khi tôi ở đây, đã chờ đợi tôi một tháng từ khi tôi đi. Vì thế họ đang cố gắng vào thật nhanh như có thể được, họ đến từ những nơi khác nhau để được chữa lành.

24 Ý Chúa, trong khoảng hai tuần nữa, tôi sẽ đi đến Tucson, đó là khu vực thấp hơn. Và bây giờ quý vị thương gia lần này, để quý vị có thể cầu nguyện cho việc này...Tôi chưa bao giờ làm điều gì cho tới khi tôi tin trước đó là ý Chúa. Bây giờ, hội đồng sắp đến ở Modesto và rồi từ đó đến Washington, tiểu bang, Washington, và tới Zurich, rồi Palestine, và sau đó đến Nam Phi. Và đó là tất cả những nơi sẽ đến từ bây giờ cho đến tháng Sáu. Và tôi được mời làm diễn giả ở tất cả những hội đồng này. Và điều đó có thể cho tôi cơ hội để đi Nam Phi lần nữa. Cuộc gọi của họ, mỗi tháng chúng tôi có những lời mời. Nhưng nếu một...

25 Có một sự chia rẽ lớn trong các giáo hội, các giáo hội Ngũ Tuần. Và nếu anh em đi tới một phía, phía kia sẽ không liên quan gì với nó. Và họ sẽ không hợp tác với nhau, vì thế tôi cứ đứng lại bây giờ trong khoảng năm năm với sự kêu gọi trong lòng tôi để hành động. Và bây giờ, có lẽ nếu các thương gia này sẽ nhận tôi vào, chỉ đủ để được thành lập, từ cả hai phía, anh em thấy, và để làm cho họ đều phát triển lên. Hết thấy họ phải đến và hợp tác trong việc đó vì nhu cầu tài chính của họ—nhu cầu của các giáo hội của họ ở đó, vì thế họ phải đến để khỏi mất mặt, anh em thấy đó. Vậy có lẽ điều đó là ý Chúa, tuy nhiên, tôi không biết. Nó dường như tốt, nhưng tôi không biết.

26 Và rồi, trong năm nay, Anh Borders đưa ra cho tôi kế hoạch hành trình hay những lời mời. Và, thành thật mà nói, nó là quyển sách ghi những lời mời khắp nơi mà dày gấp hai lần, kể từ lễ Giáng sinh vừa rồi. Thật quá nhiều cho tâm trí một người để cố gắng để giải quyết hết, vì thế tôi không nhận lời nào của họ. Tôi sẽ chỉ nhận một buổi nhóm, và chờ đợi xem Chúa bảo tôi đi đâu từ nơi đó, thì tôi sẽ đi tiếp, và rồi kế tiếp, và Ngài bảo đi nơi nào thì tôi sẽ đi đến đó. Vậy, xin anh em cầu nguyện cho tôi.

27 Tôi còn nhớ năm ngoái, dưới đó với Anh...hay Chị Cox ở dưới đó, khi Anh Arganbright mời tôi tiếp tục hành trình này đi lên Anchorage. Điều gì xảy ra nếu như tôi đã tiếp tục đi chỉ bằng cách tự tin rằng nó ổn thôi?

28 Bây giờ, tôi đã nghĩ rằng, *sự tự phụ*, tôi đã giảng về đề tài đó. Tôi nói với những chàng trai ghi âm, khi tôi đi ra đó, “Đừng không đem theo những băng ghi âm. Đừng đi ra mà không có những băng ghi âm, tôi sẽ giảng về những đề tài tôi đã giảng ở đây.” Tôi nghĩ tôi đã giảng một đề tài mà tôi đã giảng ở đây, những băng ghi âm còn lại tất cả đều mới. Và Anh Maguire đã mua chúng, hết thảy.

29 Sự tự phụ. Vậy nếu tôi đã đi, *tự phụ* đi lên đó, chắc chắn sẽ xảy ra khác hơn những gì đã mở ra, khái tượng sẽ không ứng nghiệm. Nhưng khái tượng đã được ứng nghiệm, và hết thảy anh em ý thức về việc đó, Chúa đã ban phước như thế nào.

30 Bây giờ, có một việc khác đè nặng lòng tôi lâu nay. Thừa hội thánh, xin cầu nguyện cho việc ấy. Hết thảy anh chị em đều biết rằng từ khi tôi còn trẻ tôi không bao giờ thỏa mãn ở trong xứ này. Cả tấm lòng tôi luôn luôn ao ước được đến miền Tây. Và tôi còn nhớ khi cất cổ cho mẹ vợ tôi trong nơi nhỏ bé ấy mà đã... thuộc về trong nhà thờ ở đây, nơi đó. Tôi đang ngồi trên bậc tam cấp, và Đức Thánh Linh phán với tôi, Ngài phán, “Ta không thể ban phước cho con nhiều hơn cho đến chừng nào con hoàn toàn vâng phục Ta, như Áp-ra-ham.” Hiểu không? Và, Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời phán bảo ông hãy phân rẽ và đi một mình. Và, khi ông đi, ông đã mang theo cha ông, người cháu của ông. Và cho tới khi Áp-ra-ham hoàn toàn vâng lời Đức Chúa Trời, thì lúc đó Đức Chúa Trời làm trọn lời hứa với ông. Và sự ràng buộc, một trong những điều chính ràng buộc tôi ở đây, là mẹ tôi. Anh em biết điều đó. Và bây giờ mẹ tôi đã về ở với Chúa Jêsus. Và tôi—tôi không biết con đường nào để đi, điều gì để làm, vậy xin anh em cầu nguyện cho tôi.

31 Bây giờ, Anh Neville à, tôi bước ra khỏi bục giảng, tôi nghĩ, “Ồ, mình sẽ đi ra nơi đó.” Người nào đó gặp tôi và nói, “Chà, họ có một buổi nhóm thật lớn tối nay.” Nói, “Họ sẽ có buổi nhóm nghe giảng dạy, buổi nhóm ngợi khen, buổi nhóm cầu nguyện,

và rồi lấy tiền dâng, và sau đó họ có—có lễ tiệc thánh rửa chơn, và lễ báp-têm.”

³² Tôi nghĩ, “Tôi nghiệp anh! Chao ôi! Chao ôi, tất cả điều đó, tôi biết đó là gì, có lẽ sau sự giảng dạy gay gắt sáng nay.” Bây giờ, tôi nghĩ, “Minh sẽ lên đó, có lẽ anh ấy sẽ muốn mình ban lễ tiệc thánh.”

³³ Và anh ấy nói, “Anh sẽ giảng cho chúng tôi tối nay nếu anh cảm thấy được dẫn dắt chứ?” Vậy tôi biết điều đó có nghĩa gì. Vì thế nên tôi trở lại và kiếm một câu Kinh Thánh ở đây và ghi chú vài dòng, và có lẽ Chúa sẽ giúp tôi phân phát chỉ một Sứ điệp ngắn khoảng bốn giờ đồng hồ, và sau đó chúng ta sẽ có lễ rửa chơn của—của chúng ta, và rồi tiệc thánh. Và rồi, và, ồ, có lẽ tôi sẽ giảng xong trước lúc đó. Không, tôi chỉ đùa với anh em. Khoảng hai mươi, ba mươi phút thôi, và rồi chúng ta có lễ báp-têm, lễ rửa chân...Tiếp theo là gì, tiệc thánh phải không? Tiệc thánh sau khi giảng, rồi đến lễ báp-têm.

³⁴ Vậy thì, chúng ta vui mừng vì các bạn sẽ chịu báp-têm. Bây giờ, nếu Chúa muốn và đẹp ý Ngài, và thật tốt cho mục sư và dân sự, sáng Chúa nhật sắp tới tôi sẽ đến để cầu nguyện cho người đầu, và ý Chúa, để giảng, Chúa nhật sắp đến này, vì tôi có lẽ Chúa nhật sau đó tôi sẽ đi lại. Và bây giờ khi tôi đến, tôi thích đến và—và nói ở đây, vì chúng ta hầu như cộng tác với nhau như anh em, và Anh Neville và tôi ở đây, và chúng ta—chúng ta yêu mến nhau, và chúng tôi—chúng tôi—chúng tôi muốn ở lại để giúp đỡ nhau như...

³⁵ Điều này nghe có vẻ báng bổ, nhưng tôi hi vọng nó không có vẻ như cách ấy với anh em, Ông Cory có lần đã nói, ông ấy... Tôi đã ở trong một chiến dịch bóng đèn, bán những bóng đèn cho công ty. Và ông ấy mua dùm tôi nhiều bóng đèn có thể xài trong bốn hay năm năm, còn tôi mua một chiếc xe Ford từ chỗ ông. Ông ấy nói, “Billy à, tôi tin chúng ta chỉ đang gãi lưng cho nhau.” Vì thế đó là, ồ, hầu như giúp nhau trong lúc cần. Vì thế điều đó thì—điều đó thì tốt. Chúng ta biết cách đến cứu nhau và giúp đỡ nhau.

³⁶ Bây giờ, chúng ta hãy đi đến phần chân thật của nó lúc này, và nếu tôi không nhầm lẫn, tôi tin tôi thấy Anh Beeler, một

anh em truyền đạo khác ở phía sau đó. Và hôm nay khi tôi đi ngang qua, Anh Junie Jackson đang đứng ngoài sân ở đây với Anh Creech. Thỉnh thoảng họ có buổi nhóm ở đây không? Buổi lễ làm phép báp-têm, tôi hiểu. Được rồi, chúng ta có thể chuẩn bị nước nếu họ có người muốn làm phép báp-têm. Chúng ta—chúng ta đã có nước, được rồi.

37 Vậy giờ này, vì chúng ta sẽ có tiệc thánh, tôi nghĩ sẽ tốt nếu tôi nói về tiệc thánh chỉ vài phút.

38 Bây giờ, trước khi đến với Lời, chúng ta hãy để qua một bên mọi thứ bây giờ, cùng tất cả cách con nít và trẻ con của chúng ta, và—và đến gần trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời bằng lời cầu nguyện. Xin chúng ta hãy cầu nguyện. Giờ này với đầu cúi xuống, và tôi tin chúng ta cũng cúi cả lòng mình, nếu có nhu cầu nào ở đây mà...các bạn muốn được biết đến với Đức Chúa Trời, và muốn tôi nhớ đến các bạn trước Đức Chúa Trời, xin các bạn bày tỏ ra bằng cách giơ tay lên với Đức Chúa Trời. Xin Chúa ban cho và nhậm lời thỉnh cầu của mỗi người.

39 Kính lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, Cha của Đức Chúa Jêsus Christ chúng con, Đấng đã khiến Ngài sống lại từ kẻ chết và để Ngài lên ngôi bên hữu của Đấng Chủ Tế, đang sống để cầu thay cho những điều mà chúng con tin rằng Ngài đã làm cho chúng con, và xưng nhận nó là vậy. Chúng con cầu xin Chúa là Đức Chúa Trời, để tối nay, để Ngài sẽ tha thứ tội lỗi chúng con. Ồ, chúng con muốn cứ ở dưới Huyết luôn mọi lúc, vì chúng con không biết điều gì thật sự có thể xảy ra. Chúng con cảm thấy, mọi việc dường như quẩn lầy nhau, Chúa ôi, rằng sự đến của Chúa đã gần. Và khi chúng con sắp bắt đầu một hành trình. Và khi chúng con nghĩ về cuộc hành trình, chúng con có thể nghĩ về những chiếc va-li hành lý, và—và thêm áo quần và giày dép. Nhưng chuyến hành trình này thật khác thường biết bao! Nó không đóng gói để đi; nó đang mở gói, quăng hết mọi thứ. Như tôi tớ vĩ đại của Ngài, Phao-lô, đã nói trong Sách Hê-bơ-rơ, chương thứ 12, “Chúng ta cũng nên quăng hết gánh nặng và tội lỗi để vãn vương chúng ta, để chúng ta có thể lấy lòng nhịn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra trước chúng ta.”

⁴⁰ Và chúng con không thể nói tiên tri bây giờ về những điều tốt đẹp với thế giới hiện đại này. Điều duy nhất mà chúng con có thể nói tiên tri qua Thánh Linh là tai họa, bệnh dịch, động đất, những cơn sóng thần, mặt trời và mặt trăng sẽ chẳng chiếu sáng nữa, hội thánh trong thời đại Lao-đi-xê, Đấng Christ ở bên ngoài cửa, đang gõ cửa để vào. Ôi Đức Chúa Trời! Giống như Mi-chê ngày xưa, làm sao ông có thể chúc phước cho A-háp khi lời tiên tri chống lại vua ấy? Khi đại tiên tri quyền năng đó, Ê-li, bước đến trước vua, và vì vua đã giết đi mạng sống của người vô tội, là Na-bốt, vì thế người nói, “Chó sẽ liếm máu người.” Thế thì làm sao Mi-chê có thể nói những lời tiên tri tốt lành được?

⁴¹ Làm sao con cái đầy dẫy Thánh Linh ngày nay có thể nói tiên tri tốt đẹp với một dân tội lỗi, lãnh đạm đã bỏ Chúa ra bên ngoài? Ôi Đức Chúa Trời, chúng con chỉ thấy sự cay đắng của sự phán xét ở phía trước. Và la hét với những ai sống không đúng, “Hãy chạy đến với Chúa, vì Ngài là Vầng Đá trong xứ mòn mỏi! Ngài là nơi Nương náu trong lúc bão tố. Và Danh của Chúa vốn một Ngọn Tháp Kiên Cố, và người công bình chạy vào Đó và được an toàn.” Làm sao chúng con có thể nghĩ về những thành phố được xây dựng to lớn kia, là nơi ẩn náu được, và khi người rượt đuổi... theo sau người và người vào trong tháp—tháp, người được an toàn, không điều gì có thể đụng đến người. Ôi Đức Chúa Trời, xin cho chúng con chạy và vội vàng đến nhanh với Chúa, vì Ngài là nơi Ẩn náu và Sức lực của chúng con, và sẵn giúp đỡ trong cơn gian truân. Vậy, bởi thấy bằng mắt chim ưng, như đã có, khi hoạn nạn nổi lên, những đám mây cuộn cuộn đến, sấm và sét của sự phán xét giáng xuống trên đất, chúng con biết rằng cơn bão đang đến gần.

⁴² Lạy Chúa, tối nay, chúng con cầu nguyện cho những người này giơ tay lên ở đây. Con không biết những gì họ muốn, Cha ôi, Ngài biết. Con cầu xin Cha chu cấp mọi thứ cho linh hồn quý báu của họ, mà họ muốn nói lên sau bàn tay giơ lên đó. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin chữa lành người đau. An ủi kẻ mệt mỏi. Ban sự vui mừng cho người bị áp bức. Xin ban bình an cho người mòn mỏi, thức ăn cho người đói, đồ uống cho người khát, sự vui mừng cho kẻ buồn rầu, quyền năng cho hội thánh. Chúa ôi, xin đem Chúa

Jésus đến giữa chúng con tối nay, khi chúng con đang sửa soạn dự tiệc thánh tượng trưng cho thân thể bị vỡ ra của Ngài. Lạy Chúa, chúng con cầu xin, rằng Chúa sẽ thăm viếng chúng con trong một cách đặc biệt.

43 Xin Chúa ban phước cho hội chúng nhỏ bé này, ban phước cho mục sư yêu dấu của nó, Anh Neville của chúng con và gia đình anh, và ban trị sự, chấp sự, và mỗi người hiện diện. Xin ban phước cho những người khác, Chúa ôi, cho mọi người trên khắp thế giới, đang chờ đợi sự Chúa đến với sự vui mừng, đèn khêu lên, và tất cả bóng đèn được lau chùi bóng láng, và Ánh sáng Phúc âm đang chiếu soi trong những nơi tối tăm.

44 Giờ này, lạy Chúa, xin giúp con, với vài Lời này. Xin ban phước cho Nó khi chúng con đọc Nó, và ban cho con bối cảnh, vì chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

45 Bây giờ chúng ta có thể giở ra trong Sách, tới chương thứ 6 của Tin lành Giảng, và sẽ tốt nếu mỗi người trong chúng ta đọc hết cả chương này khi chúng ta về nhà. Tôi muốn đọc, bắt đầu câu thứ 47, cho tới câu 59, gồm cả, để làm nền tảng cho chủ đề về: *Tiệc Thánh*.

Chúa Jêsus phán lúc bấy giờ, tại bữa tiệc. Những bữa tiệc này, là một thì giờ lớn. Họ đã uống nước từ vàng đá, tượng trưng cho Vàng Đá trong đồng vắng. Và họ ăn, để kỷ niệm ma-na rơi xuống trong đồng vắng cách đó nhiều trăm năm, trong sự tưởng nhớ. Đó chỉ là một bữa ăn lễ vượt qua, như chúng ta có tối nay.

Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, hễ ai tin Ta thì được sự sống đời đời.

Ta là bánh của sự sống.

Tổ phụ các người đã ăn ma-na trong đồng vắng, rồi cũng chết.

Đây là bánh từ trời xuống, hầu cho ai ăn, chẳng hề chết.

Ta là bánh hằng sống từ trên trời xuống: nếu ai ăn bánh này, thì sẽ sống vô cùng: và bánh mà Ta sẽ ban cho vì sự sống của thế gian, tức là thịt Ta.

Bởi đó các người Giu-đa cãi lẽ với nhau, mà rằng, Lễ nào người này lấy thịt mình cho chúng ta ăn sao?

Lúc đó Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng họ rằng, Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, Nếu các người không ăn thịt của Con người, cùng không uống Huyết Ngài, thì các người chẳng có sự sống trong các người đâu.

Ai ăn thịt Ta và uống huyết Ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, Ta sẽ khiến người đó sống lại.

Vì thịt Ta thật là đồ ăn, và huyết Ta thật là đồ uống.

Người nào ăn thịt Ta, và uống huyết Ta, thì ở trong Ta, và Ta ở trong người.

Như Cha là Đấng hằng sống đã sai Ta đến, và Ta sống bởi Cha: cũng một thể ấy người nào ăn Ta, sẽ sống bởi Ta vậy.

Đây là bánh từ trên trời giáng xuống: bánh đó chẳng phải như ma-na mà tổ phụ các người đã ăn, rồi cũng chết: nhưng kẻ nào ăn...bánh này sẽ sống đời đời.

Ngài phán những điều này lúc dạy dỗ trong nhà hội, như Ngài đã dạy tại thành Ca-bê-na-um.

⁴⁶ Xin Chúa ban phước cho Lời Ngài. Tôi muốn nói, chỉ vài phút, nói về: *Tiệc Thánh*. Từ ngữ *tiệc thánh* có nghĩa là gì? *Commune* có nghĩa là “trò chuyện.” Để có...*Tiệc thánh* thật sự có nghĩa là “có sự thông công, trò chuyện với nhau.” Nếu anh em nói điện thoại với người nào đó, anh em thực hiện cuộc trò chuyện, anh em đang thông công với nhau. Và nếu chúng ta đến một bên và đứng phía sau tòa nhà, bất cứ cá nhân nào và mục sư, hay là hai người nào, họ đang thông công với nhau.

⁴⁷ Vậy thì, anh em không thông công bằng ra-đi-ô, hay là ti-vi, vì anh em không nói với nhau được. Nhưng khi...Anh em có thể nói với nhau bằng điện thoại, vì anh em đang thông công nhau, không phải chỉ một phía. Đó là...Tôi không thể thông công với anh em giờ này, vì anh em chỉ nghe chứ không nói lại. Vì thế, cho nên, nó sẽ không phải là đến nghe một mục sư phân phát sứ điệp. Điều đó hẳn không phải là, đến với nhau, để thông công. Thông công sẽ không phải là thế. Nếu anh em đến chỉ để thông công với mục sư, anh em sẽ mời người ấy, hay cá nhân nào đó, đến một bên, và thông công với anh ấy hay chị ấy.

48 Nhưng với tiệc thánh, mà chúng ta nói đến, là vì mỗi người chúng ta như những cá nhân đến thông công với Đấng Christ. Đó là sự thông công. Thế thì, thông công không phải là việc *một người* nói, mà hết thấy chúng ta đều làm việc nói, nhưng chờ đợi và xem Ngài đáp lại chúng ta điều gì.

49 Vậy thì đó là chỗ mà, nhiều lần, chúng ta phạm sai lầm lớn, là, chúng ta hết thấy làm công việc nói mà không chờ đợi và cho Ngài cơ hội trả lời. Đôi khi chúng ta hành động, nói, “Lạy Chúa, con muốn rằng Ngài sẽ làm *điều này điều kia và điều này điều nọ*, a-men,” rồi đứng dậy và rời khỏi. Vậy thì, điều đó thật sự không phải là sự thông công. Đó là đến và cầu xin ơn huệ. Nhưng khi anh em ở lại đủ lâu cho tới khi Ngài đáp lời lại, đó là khi anh em đi vào sự thông công, thông công với Chúa. Bây giờ, và cách tuyệt vời để thông công, là được đồng ý, anh em phải đồng ý dựa trên những sự việc nào đó. Vậy thì, và thật lạ rằng đôi khi chúng ta có những việc đó...

50 Việc ăn uống được kết hợp với nó. Bây giờ, lấy ví dụ những người kinh doanh, khi họ muốn giải quyết công việc, họ sẽ mời người nào đó đi ra ngoài ăn tối. Và sau khi họ ngồi xuống và ăn, và rồi nói chuyện với nhau. Một người bán hàng giỏi, thường thường người ấy không thể nói chuyện với một người với một bao tử trống rỗng. Tốt nhất là chờ đợi cho tới khi người ấy có cảm giác dễ chịu, và thế thì sau khi người ấy dùng bữa điểm tâm. Đừng đánh thức người ấy dậy ở đó và làm cho người ấy ra khỏi giường rồi nói với anh ta về thứ gì đó anh em phải bán cho anh ta, nhưng hãy chờ đợi cho tới khi người ấy đã dùng bữa điểm tâm và—và ngồi trong tình trạng thoải mái.

51 Ngày nọ, ở nước Canada giảng về người đàn bà mà đã rửa chân cho Chúa Jêsus, tôi đã nói điều này, nói rằng khi một người khách mời đến thăm người khác, người này phải trải qua những tiến trình nào đó trước khi họ thật sự cảm thấy thích hợp để đến thăm viếng hay thông công. Một sự thăm viếng là một sự thông công. Vậy thì, họ sẽ đến với...Được mời, trước tiên anh em phải được mời. Rồi anh em sẽ đến cửa và người hầu sẽ rửa chân, bởi vì việc đi lại, làm cho anh em có mùi của—của súc vật và đại loại như vậy ở dọc đường. Hết thấy họ...người ta đi lại trên

đường cùng với súc vật, và—và rồi bị bám bụi và mùi hôi, và vạt áo người Palestine dính nó vào với mồ hôi chân, và gương mặt không được che phủ, và—và trên hai bàn tay. Và—và người ta đón họ ở cửa, người hầu sẽ đón, và sẽ rửa chơn cho họ. Và rồi người hầu khác đứng đó với cái khăn tắm và một—một bình ngọc trắng đựng dầu thơm, và họ sẽ rảy dầu này trên bàn tay, và họ chà xát nó như thế này, và—và chà nó trên mặt họ, rồi lấy khăn và chùi đi. Điều đó lấy đi tất cả bụi bặm và mùi hôi. Và nó sẽ có điều gì đó trong đó mà làm tươi mới lại, giống như tinh dầu bạc hà, và nó làm họ cảm thấy dễ chịu hơn.

⁵² Sau đó khi họ đi vào, không phải với đôi giày nhóp, mà bạn mang trên những tấm thảm tốt đẹp đó, họ mang cho bạn một đôi dép nhỏ, mang trong nhà, và họ sẽ bước vào. Và rồi khách—khách sẽ đi vào và—và rồi chủ sẽ—sẽ hôn chào mừng khách. Và, đây, bạn sẽ không muốn chủ hôn bạn nếu bạn còn có mùi hôi. Bạn không muốn bước lên tấm thảm khi mình còn dơ dáy. Và rồi chủ nhà hôn chào mừng bạn, và rồi bạn thật sự là một người trong nhà.

⁵³ Và, vậy thì, Đức Chúa Trời có những việc giống như vậy. Trước khi chúng ta thật sự sẵn sàng cho sự thông công của Đức Chúa Trời, trước hết chúng ta phải được rửa sạch bằng Lời. Sự tẩy uế, nước tẩy uế rửa sạch chúng ta khỏi tội. Vậy thì, trước hết, các bạn không thể nói chuyện với Đức Chúa Trời và không thể thông công với Đức Chúa Trời, và có...Trước tiên, các bạn phải ăn năn vì những gì mình đã làm, vì các bạn không thể tin đúng cho tới khi các bạn ăn năn, “Lạy Chúa, xin tha thứ cho sự không tin của con.” Hiểu không? “Tha thứ cho sự không tin của con.” Trước tiên, các bạn phải ăn năn. Và, khi các bạn ăn năn, thì các bạn được...tội lỗi các bạn được tha thứ, lúc ấy các bạn có thể được làm phép báp-têm. Bây giờ, rồi, Ngài hứa ban Đức Thánh Linh sau khi chịu phép báp-têm.

⁵⁴ Bây giờ, sự việc là, rằng, về sự thông công này, chúng ta thấy rằng cũng có một—một sự rửa chân và những việc kết hợp với điều đó, rửa chân chúng ta, như một điển hình về sự tinh sạch của Đức Thánh Linh.

⁵⁵ Bây giờ, thế thì, phải là một cảm giác hổ thẹn. Nếu bạn bực mình với chủ của—của mình, thì bạn—bạn không thể thông công. Không, các bạn—các bạn không thể làm điều đó, bởi vì các bạn đang bất đồng với người ấy. Nhưng nếu các bạn đồng ý, thì các bạn có thể thông công. Vì thế đó là cách khi chúng ta đến với bàn tiệc của Chúa, chúng ta phải đồng ý với Lời Ngài. Hiểu không? Chúng ta phải được sanh lại, Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong chúng ta nói “a-men” với mọi Lời mà Ngài đã chép, lúc đó chúng ta có thể thông công với Ngài.

⁵⁶ Điều này chúng ta có thuộc về Đức Chúa Trời, nếu lòng chúng ta không lên án chúng ta, thì chúng ta được ơn trước mặt Đức Chúa Trời. Chúng ta biết mình có những đòi hỏi và cầu xin của mình, là vì lòng chúng ta không lên án chúng ta. Vậy thì, nếu Đức Chúa Trời bảo chúng ta phải được sanh lại, mà chúng ta không tiếp nhận sự sanh ra mới, thì chúng ta sẽ cảm thấy buồn cười một chút về hành động, cầu xin Ngài điều gì, đấy, vì chúng ta biết mình không đáp ứng những điều kiện của Ngài. Thế thì việc duy nhất là lời cầu nguyện của tội nhân. Nhưng chúng ta nói chuyện với Ngài khi chúng ta ở trong sự thông công với Ngài, điều đó dẫn đến tiệc thánh.

⁵⁷ Bây giờ, điều này có ý nghĩa về tiệc thánh, tôi muốn giải thích giây lát. Bây giờ, chúng ta lấy ví dụ, những gì chúng ta gọi là *tiệc thánh*, là bánh và rượu. Vậy thì, điều đó đã bị giải thích rất sai đến nỗi thậm chí không tốt để nói về nó. Ồ, điều đó đã bị giải nghĩa sai suốt nhiều năm! Đó thật ra không phải là tiệc thánh, đó chỉ là giữ điều răn. Hiểu không? Vậy thì, lý do chúng ta gọi nó là tiệc thánh, là vì nó đến từ sự kết hợp Công giáo về “Lễ ban Thánh thể, mà là thân thể của Chúa Jêsus theo nghĩa đen.” Nhưng nó không phải là thân thể Chúa Jêsus! Nó chỉ là sự tưởng nhớ đến thân thể Ngài.

⁵⁸ Tôi không quan tâm bao nhiêu linh mục hay thầy giảng, hoặc bất cứ ai ban phước lễ đó, nó vẫn là bánh và rượu. Không có linh mục nào như chúng ta...họ nói với chúng ta, rằng, “Đức Chúa Trời buộc phải lắng nghe linh mục khi người ban tiệc thánh,” cái mà họ gọi là tiệc thánh, “lễ ban Thánh thể, để vào trong thân

thể xác thịt của Chúa Jêsus. Rồi người tin nhận lấy điều đó, và đó là tiệc thánh.” Điều đó sai!

⁵⁹ *Thông công* là “nói chuyện với, thông công với, người nào đó mà anh chị em có thể nói với và sẽ nói lại với anh chị em.” Đó là sự thông công. Một cái bánh xốp không thể nói lại. Vì thế, thật ra, tiệc thánh thật sự là Đức Thánh Linh đáp lại. Khi anh chị em cầu xin Ngài, thì Ngài đáp lại, đó là tiệc thánh đúng đắn. *Đây* là một sự tưởng nhớ, để nhận...về sự khổ hình của Ngài và sự sống lại của Ngài, và không phải là tiệc thánh. Chúng ta gọi nó là thế, nhưng không phải. Nó đến từ giáo hội Công giáo, về việc nhận bánh xốp như chúng ta đã nói qua ngày nọ về nghi lễ tôn giáo, và nói về điều đó trong bài giảng về *Cơ-Đốc Giáo Chống Lại Ngoại Giáo*.

⁶⁰ “Thật miếng bánh xốp tròn nhỏ bé này là thân thể xác thịt của Đấng Christ.” Vậy thì, giáo hội Công giáo tin điều đó. Anh em có bao giờ để ý, khi đi ngang qua một nhà thờ, họ làm dấu thánh giá, nghiêng mũ chào, và vâng vâng không? Nó không phải là hội thánh, nó là bánh xốp ở trong đó, “thân thể đó mà linh mục đã biến từ một miếng bánh xốp thành thân thể xác thịt của Đấng Christ,” mà chuột và thỏ có thể tha nó đi. Tại sao, anh em không, không thể nghĩ theo lối bình dân mà lại nghĩ rằng một miếng bánh là thân thể của Chúa Jêsus! Điều đó không thể được.

⁶¹ *Sự thông công* là “trò chuyện, và nói trở lại, người nào đó mà anh em có thể nói chuyện với.” Chính từ ngữ *commune* có nghĩa là “nói chuyện với,” hay, “được liên kết với người nào đó mà đang trò chuyện lại với bạn.” Và Đức Chúa Trời nói chuyện lại với anh em, sự thông công. Và nó vẫn là bánh và rượu, mà chúng ta gọi là *tiệc thánh*.

⁶² Bây giờ, Chúa Jêsus phán ở đây, như chúng ta đọc, “Thân thể Ta thật là thịt và đồ uống, Huyết Ta, thân thể và Huyết là thịt và đồ uống.”

⁶³ Bây giờ, chúng ta muốn nghĩ về Chúa Jêsus và liên kết với Ngài, những gì Ngài là. Thân thể Ngài là gì? Thân thể của Đấng Christ là gì? Nó là thân thể của những người tin mà được kết hợp với Ngài trong Đức Thánh Linh. Không phải là một thần tượng, không phải là một miếng bánh, nhưng một Thánh Linh ở trong

lòng người tin, và họ được kết hiệp với nhau, đó là khi con người và Đức Chúa Trời có thể nói chuyện với nhau, các con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Con người xác thịt hay chết, qua sự đổ Huyết dẫn đến sự tha tội, và quý ông này và bà này, chàng trai hay cô gái, mà có sự thông công với Đấng Christ, là đang thông công với Ngài, trong thân thể.

⁶⁴ Như một người chồng và người vợ ngồi xuống và nói về điều đó, hay một thanh niên với bạn gái của mình, Đấng Christ và Hội thánh Ngài đang thông công với nhau. Đó là lý do chúng ta có thể nghe từ Ngài, và thấy tương lai trước khi nó đến đây, và có thể nói cho biết tương lai nó hoàn hảo, bởi vì chúng ta thông công với một Đức Chúa Trời Đấng nắm giữ cõi Đời đời trong tay Ngài. Một sự thông công với nhau, Thân thể của Đấng Christ, Thân thể thiêng liêng, mầu nhiệm của Đấng Christ. Không được kết hợp với bất cứ loại hình tượng nào, hay là một miếng bánh hoặc một—một thứ rượu, nhưng ở trong một—một hình thức thiêng liêng.

⁶⁵ Vậy thì, Chúa Jêsus phán giống như vậy. Chúng ta xem trong Phúc âm Giăng, chương 4, cuộc trò chuyện với người đàn bà bên giếng, bà nói về việc như, “Tổ phụ chúng tôi là, Gia-cốp, đã uống ở nguồn nước này, và đào giếng này, và—và để lại cho con cháu cùng các bầy vật người nữa, nước này, còn Ngài phán, ‘Thờ phượng trong thành nào đó,’ và những người khác nói ‘Trên núi này.’”

⁶⁶ Chúa Jêsus như—như đã phán, “Đợi đã! Chúng ta là người Do-thái, và chúng ta hiểu điều đó là gì, thờ phượng có nghĩa gì. Nhưng hỏi người đàn bà, hãy nghe điều này. Giờ hầu đến, và bây giờ đã đến rồi, hầu cho những kẻ thờ phượng thật sẽ lấy Tâm thần và Lễ thật mà thờ phượng Đức Chúa Trời. ‘Lời Ta là Lễ thật.’ Và Cha tìm kiếm kẻ thờ phượng Ngài bằng Tâm thần và bằng Lời, là Lễ thật vậy. ‘Lời Ta là Lễ thật.’” Vậy thì, Ngài đã phán điều đó với người đàn bà.

⁶⁷ Đấy, Đấng Christ...Đức Chúa Trời là Thần. *Christ* có nghĩa là “người được xúc dầu, người được xúc dầu với Đức Chúa Trời,” mà điều đó làm cho Ngài là Đấng Christ. Vậy thì, Đấng Christ phán, “Ta là Thức Ăn và Thức Uống.” Không phải một mẩu bánh

xốp, không phải miếng bánh xốp chúng ta nhận lấy ở đây. Đó không phải là Đấng Christ. Rượu mà chúng ta uống ở bàn thờ, không phải là Đấng Christ. Nó tượng trưng cho Ngài, theo cách biểu trưng. Nhưng Đấng Christ là Đức Thánh Linh, sự xúc dầu đó dựa trên Hội thánh, đó là Thịt và Đồ Uống.

⁶⁸ Tiếng kêu khóc lớn nhất từng có trên đời, tôi hi vọng không người nào trong anh em từng nghe nó, nhưng, nếu anh em có nghe, không có tiếng kêu nào tương tự tiếng kêu của người đói. Khi anh em thấy người mẹ với đứa con bé bỏng của mình, và nàng không thể bước đi vì quá yếu, còn đứa bé sắp chết, với cái bụng xẹp lép vì đói, nghe tiếng thổn thức từ con tìm người mẹ đó, thấy đứa con với đôi má nó xệ xuống cho đến nỗi chỉ còn da bọc xương, và dính với nhau, và nó hầu như, không thể làm một tiếng động nào, đôi mắt nó lồi ra. Không có tiếng kêu nào giống như tiếng kêu của người đói và khát.

⁶⁹ Trong sa mạc, biết bao nhiêu người đã mất mạng vì khát! Nhiều câu chuyện, mà nếu kể tôi có thể giữ các bạn lại suốt đêm, về những câu chuyện có thật ở sa mạc. Cách mà khi đến đó các bạn trở nên...bắt đầu khát, cách mà ma quỷ cho các bạn một—một ảo ảnh. Các bạn thấy chúng ở đây, các bạn không phải đi đến miền Tây để thấy chúng. Hãy đi xuống con đường, và nó trông giống như có nước trên đường. Mỗi người trong các bạn đã thấy điều đó, khi lái xe và ở trên đại lộ. Đó là ảo ảnh giả. Cách đây một thời gian ở đây, khoảng ba hay bốn năm, tôi đọc về những con vẹt ở nơi nào đó, bay qua vùng này, thấy ảo ảnh và rơi xuống đường, chúng nghĩ là vũng nước. Và chúng tan nát ra, khi đụng mặt đường khô cứng, nghĩ rằng chúng đáp xuống trong nước, nhưng đó chỉ là ảo ảnh.

⁷⁰ Bao nhiêu lần ma quỷ đã làm giống như vậy với người ta, làm cho họ có ảo giác sai, ở chỗ mà, không có gì ở đó cả, nhưng nó chỉ là việc làm giả tạo để người ta tin. Rất nhiều người ngày nay có một niềm tin giả tạo, cố tạo ra điều gì đó hoặc giả vờ điều gì đó khi mà nó không phải vậy! Giống như người nữ truyền giáo đó đã nói rằng bà chờ đợi cho đến khi bà chắc chắn. Tốt hơn chúng ta nên làm thế. Các bạn không thể quay lại và thử làm lại lần

nữa. Các bạn đã có một cơ hội, và các bạn có Bản Thiết Kế, vậy tốt hơn chúng ta nên đi thẳng đến chỗ đánh dấu.

71 Tiếng kêu của người đói, hãy nghe, nó là một tiếng kêu lớn vì đó là tiếng kêu thống khổ. Người ấy sắp chết. Và, ô, nếu chúng ta có thể đến được nơi ấy, ước gì dân tộc này có thể đi đến chỗ đói khát Đức Chúa Trời! Nó hiện ở trong một nạn đói còn tệ hơn các nước như Ấn-độ đang có nạn đói thể chất, dân tộc này đang đói khát thuộc linh. Nhưng sau khi các bạn đói quá lâu, điều đó dẫn các bạn đến chỗ các bạn không biết mình đang đói.

72 Giống như việc lạnh cóng. Sau khi các bạn đi quá xa, bị lạnh cóng, rồi sau một lát các bạn trở nên ấm. Và khi đó, các bạn sắp chết! Và đó là vấn đề tối nay. Các giáo hội đã quá lạnh đến nỗi họ đang đông lạnh, mà nghĩ rằng họ đang ấm, bởi quyền hội viên, mà lại sắp chết thuộc linh. Đang chết! Mà không biết điều đó. Cuối cùng, người ấy nằm xuống ngủ, và tất cả chỉ thế thôi. Người ấy không hề thức dậy nữa, vì máu trong các mạch của người ấy đã đông lại.

73 Bây giờ, sự khao khát. Chúa Jêsus phán, “Huyết Ta thật là đồ uống.” Nếu các bạn đang đói sự sống, đói sự sống, thì Chúa Jêsus là nước duy nhất có thể làm cho các bạn hết khát. “Hỡi kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta.” Lật qua trong sách Khải huyền, Nó nói, “Hãy để kẻ nào khát đến nguồn nước Sự sống và uống cách nhưng không.” Ước gì các bạn khát khao Sự sống!

74 Chúng ta thấy rằng những nhà thiên văn học đang tiên đoán, lúc nào đó phần đầu của tháng này, bắt đầu vào ngày hai hay ngày năm, hay lúc nào đó trong tháng này, những nhà thiên văn học Ấn độ tiên đoán thế giới sẽ nổ tung thành từng mảnh. Và báo chí nước Mỹ lấy điều đó làm trò cười. Tôi không tin thế giới sẽ nổ tung thành từng mảnh, nhưng tôi nói lấy việc đó làm trò cười là sai. Bởi vì, điều gì đó sắp xảy ra một trong những ngày này, điều gì tương tự như thế, khi năm hành tinh, Kim, Mộc và Thủy, và—và vân vân, hình thành của chúng—của chúng...Họ chưa bao giờ có điều đó. Ô, họ tuyên bố có lẽ cách đây hai mươi lăm ngàn năm, nhưng ai đã trở lại đó để biết điều ấy?

75 Tôi tiên đoán rằng điều này có một áp dụng thuộc linh. Tôi tin đó là sự trở về vấn đề đưa ra của Đức Chúa Trời, mà những

sự khải thị lớn về Lời sẽ được mở ra trong suốt thời gian này. Hãy nhớ, họ tuyên bố có những ngôi sao đi vào trong quỹ đạo của chúng khi Chúa Jêsus sanh ra. Và đây là năm, và năm là ân điển, con số của ân điển. Ba là con số của sự hoàn hảo. Năm là con số ân điển, J-e-s-u-s, g-r-a-c-e, f-a-i-t-h, vân vân. Con số của ân điển! Đức Chúa Trời ban quyền năng Ngài đến cho hội thánh, nó sẽ là ân điển của Ngài, nó sẽ không vâng theo con người. Và Ê-sai nói, trong chương thứ 40, thế nào để “khóc cho thấu lòng Giê-ru-sa-lem, để rao rằng sự tranh chiến của nó đã trọn,” tuy nó phạm tội thờ lạy hình tượng, nhưng ấy là ân điển của Đức Chúa Trời đã đến với nó. Đức Chúa Trời ban bất cứ điều gì cho chúng ta, ấy là ân điển của Ngài và không phải là công đức riêng của chúng ta. Vì thế, nó có thể có ý nghĩa nào đó. Tôi tiên đoán rằng sẽ có một sự thay đổi. Tôi không biết nó sẽ gì, nhưng tôi tin nó sắp xảy ra. Chúng ta ở trên...ngay vào lúc giao thừa của nó bây giờ.

⁷⁶ Và nếu có người nào đói, hãy để người ấy đến với Đấng Christ. Nếu có người nào khát, hãy để người ấy đến với Đấng Christ. Ngài làm cho hết khát. Ngài là Đấng Làm Cho Thỏa Mãn về tất cả mọi sự đói khát của chúng ta.

⁷⁷ Tôi có nghe kể một câu chuyện cách đây đã lâu. Tôi có thể kể lại trong hội thánh này. Nếu tôi có lặp lại điều gì sai sót, xin tha thứ cho tôi. Có một người dẫn đường thổ dân da đỏ Anh-điêng, hay, hầu như một người giám sát những thổ dân da đỏ Anh-điêng. Người ấy đi du lịch ở đất nước Navajo, và bị lạc đường. Tên người ấy là Coy. Và anh ta đi theo đường mòn, một đường mòn đi săn, và anh ta nghĩ, “Bây giờ, nếu mình đụng đường mòn này, chắc chắn mình sẽ tìm thấy nước.” Và con ngựa của anh quá khát đến nỗi lưỡi nó thè ra, khô, mũi đỏ lên và cào cát. Anh ta lấy khăn tay của mình che mặt nó cho khỏi bão cát cho đến khi nó hết cào cát, và khỏi chết, vì khát nước. Và anh dẫn ngựa khi thấy một con đường mòn. Và anh nói, khi anh nhảy lên lưng ngựa khi thấy con đường đi săn này, nói, “Chắc chắn nó sẽ dẫn mình tới chỗ có nước.” Vậy anh nhảy lên yên ngựa và bắt đầu đi theo con đường mòn.

78 Và con ngựa cũng biết đó là con đường đi đến dòng nước. Thật Đức Chúa Trời ban bản năng cho loài thú câm! Và nó đi theo con đường ấy. Cuối cùng, chỉ còn vài bước, hết con đường mòn. Con ngựa muốn quay lại không muốn đi tiếp con đường đó, nhưng Coy nghĩ khác. Anh cố giữ nó đi tiếp con đường chính ấy, và anh bắt đầu đi xuống và con ngựa không muốn đi. Anh thúc nó, và nó nằm ngang và bắt đầu đi lối khác. Và nó bắt đầu gầm lên. Nó quá yếu không thể hất ngã anh.

79 Vì thế anh thúc nó lần nữa, cho đến nỗi anh phớt lờ con ngựa, quá mệt vì khát nước, sự sống anh chẳng còn mấy, cho đến nỗi con ngựa đứng, run rẩy, chảy máu. Và anh nhìn xuống, nhìn xuống đó, nó run rẩy như thế và hầu như sắp ngã dưới chân anh. Anh nhìn xuống nó, và thấy máu chảy bên hông nó. Anh là Cơ-đốc nhân. Và anh nói với con ngựa, anh nói, “Ta thường nghe nói rằng thú vật hoang dã...hay là, thú vật có một bản năng. Trông giống như nó muốn quay khỏi con đường sẽ có nước đó. Giống như có con đường lớn ở đây dẫn đến nơi chúng thường uống nước.” Nhưng anh nói, “Nếu người trung thành đi với ta thế này, thì ta sẽ đi theo bản năng của người.”

80 Ô, tôi nghĩ về Đấng Christ thật giống như vậy! Con đường dẫn đến sự hủy diệt được đánh dấu và được loan báo mọi cách, nhưng có một con đường hẹp dẫn đến Sự sống. Ít người sẽ tìm thấy Nó. Chỉ có, không phải là bản năng, nhưng Đức Thánh Linh sẽ hướng các bạn đến với nước Sự sống đó. Tôi nghĩ, Nó mang tôi đến sự an toàn này, chừng nào tôi nhận Nó làm phần còn lại của con đường.

81 Để kết thúc câu chuyện, anh ấy—anh ấy đã không đi nữa dặm, cho tới khi, đột nhiên, con ngựa trung thành nhảy vào cái hục nước lớn. Con ngựa biết nó đang nói về điều gì, điều đó có ý nghĩa gì với người—người cỡi ngựa. Anh đi vào đó. Anh nói anh vẩy nước lên mũi con ngựa. Anh tắm, anh la và anh hét, và anh la lớn hết sức, rồi đổ nước xuống cổ họng, và la lên, “Chúng ta được cứu! Chúng ta được cứu! Chúng ta được cứu!” Còn con ngựa, uống nước, và run rẩy. Và anh nhìn thấy hai bên hông nó chảy máu, rồi tất cả chảy xuống từ những dấu thúc ngựa.

⁸² Và ngay lúc ấy, anh nói...nghe người nào đó nói, “Hãy ra khỏi nước.” Và anh nhìn, và có một người chặn bò mặt mày xấu xí đang đứng ở đó. Và anh ra khỏi nước. Và anh nói anh nghĩ thấy mùi lửa, và anh nhìn lên, và có một đám người đang cắm trại ở đó. Họ ở đó với đồ trang bị tìm khoáng sản. Họ đã đào được một số vàng, và trên đường về họ có những con ngựa và mang những con ngựa theo, và họ đến chỗ trũng nước này và đang nghỉ ngơi, và tất cả chúng đã uống.

⁸³ Và nói họ đang nấu thịt thú rừng, và anh đã ăn với họ. Và một trong những người đó, nói, “Uống đi.” Anh nói với họ anh là ai, anh là Jack Coy, người—người dẫn đường thổ dân Anh-điêng. Vậy người ấy nói, “Ồ, nào, hãy uống đi.”

Anh nói, “Không,” anh nói, “tôi không uống.”

⁸⁴ Và điều đó hầu như là sự nhục mạ với những người ấy. Vì thế người ấy nói, “Anh sẽ phải uống với chúng tôi!”

Anh nói, “Không, tôi không uống.”

⁸⁵ Vậy người kia ném hũ rượu lên, và nói, “Uống đi!” Uống say, tất cả bọn họ đều uống, anh em biết, khoảng sáu người.

Và vì vậy anh nói, “Cảm ơn các anh, các bạn.”

⁸⁶ Anh ta nói, “Nếu thịt săn của chúng tôi ăn khá ngon, thì rượu của chúng tôi cũng đủ ngon để uống.”

⁸⁷ Và anh em biết cách mà họ uống, say xỉn. Và anh ấy nói, “Không,” anh ấy nói.

⁸⁸ Và họ ném viên đạn vào khẩu súng, và nói, “Bây giờ anh sẽ uống hoặc là khác!”

⁸⁹ Anh nói, “Không. Không, tôi không uống.” Và người kia bèn đưa khẩu súng lên nhắm. Anh nói, “Đợi đã.” Nói, “Tôi không sợ chết.” Anh nói, “Tôi—tôi không sợ chết.” Anh nói, “Nhưng tôi—tôi muốn kể với các anh câu chuyện của tôi trước khi tôi chết, lý do tôi không uống.” Anh nói, “Tôi là người Kentucky.” Anh nói, “Và một buổi sáng nọ trong căn nhà gỗ nhỏ, một người mẹ đang nằm hấp hối, bà gọi tôi đến bên giường, và nói, ‘Jack à, cha con đã chết với một cỗ bài trong tay, nằm trên bàn rượu, vì say rượu.’ Và nói, ‘Đừng bao giờ uống rượu, Jack à, bất kể điều gì.’” Và nói, “Tôi đã đặt tay trên trán mẹ tôi. Và tôi đã hứa với Đức Chúa Trời,

khi còn là cậu bé mười tuổi, tôi sẽ không bao giờ uống rượu.” Anh ấy nói, “Tôi đã không hề uống nó.” Và nói, “Bây giờ nếu các anh muốn bắn, thì cứ bắn.”

⁹⁰ Và người kia nhắc khẩu súng lên rồi ném hũ rượu lên lần nữa, nói, “Uống nếu không tôi sẽ bắn!” Và rời khẩu súng bắn ra và hũ rượu bể nát.

⁹¹ Đứng ở bên thung lũng là một người chăn bò nhỏ bé, xấu xí, nước mắt chảy ràn rụa trên má. Người ấy nói, “Jack à, tôi cũng là người Kentucky. Tôi đã hứa với mẹ tôi ngày nọ, nhưng tôi đã bỏ lời hứa.” Người ấy nói, “Tôi đang đợi cho tới khi những gã này uống khá say, thì sẽ giết hết cả đám, dù sao đi nữa, lấy hết vàng của họ.” Anh ta nói, “Nhưng tôi đã say và tôi đã làm sai. Nhưng,” nói, “tôi tin chắc khi khẩu súng của tôi vang đến các thung lũng trên Trời, mẹ tôi nghe dấu hiệu lời thề tôi sẽ không bao giờ làm lại điều đó.” Và ở đó, bởi ân điển Đức Chúa Trời, anh ấy đã dẫn dắt tất cả những người kia đến với Đấng Christ, tất cả những người ấy ở đó.

⁹² Đấy, có điều gì đó về nước, điều gì về sự làm mới lại. Quan điểm của tôi là, đến với nước khi anh khát. Có điều gì đó nó làm cho anh em, là đến với nước khi anh em đang khát.

⁹³ Vậy thì, Ngài phán, “Ta để lại sự bình an Ta cho các ngươi. Ta ban cho các ngươi sự bình an Ta.” Không phải như thế gian cho anh em sự bình an, nhưng như cách Ngài ban cho anh em sự bình an. Sự bình an Ngài làm chúng ta thỏa lòng khát khao. Nếu chúng ta mong ước sự bình an, thì chúng ta hãy làm tươi mới lại trong sự bình an Ngài, biết rằng chúng ta có sự bình an với Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta. Ngài là Đấng Ban Bình an để làm thỏa lòng khao khát của chúng ta.

⁹⁴ Câu đó nói, “Thật Ngài là Thức Ăn và thật là Thức Uống.” Tôi có đánh dấu ở đây, câu thứ 57, “Thật là Thức Ăn và thật là Thức Uống.” Hãy lắng nghe điều Ngài phán ở đây.

Và như Cha là Đấng hằng sống đã sai Ta đến, và Ta sống bởi Cha Ta: cũng một thể ấy người nào ăn Ta, sẽ sống bởi Ta vậy.

⁹⁵ Nói cách khác, “Cha đã sai Ta, và Ta sống bởi Ngài. Và mọi người đến với Đấng Christ phải sống bởi Đấng Christ.” Ồ, chà, thế đấy, đó là tiệc thánh. Đó là sự thông công thật mà anh em tìm thấy khi anh em sống bởi Đấng Christ.

⁹⁶ Vậy thì, thân thể chúng ta cần thức ăn và đồ uống mỗi ngày, để sống, thân thể vật lý của chúng ta. Nếu chúng ta không ăn và uống mỗi ngày, thì thân thể chúng ta yếu đi. Có điều gì đó trong chúng ta mà chúng ta phải dùng đồ ăn. Thức ăn mỗi ngày sẽ không kéo dài trong ngày kế tiếp. Anh em phải có thức ăn mỗi ngày, để làm mạnh mẽ xác thịt mình. Anh em có thể sống tiếp, nhưng anh em yếu hơn. Và ngày thứ hai, anh em vẫn yếu hơn. Và ngày thứ ba, anh em sẽ yếu kinh khủng.

⁹⁷ Ồ, đó là điều mà nhiều lần chúng ta làm trong lãnh vực thuộc linh. Anh em thấy, mỗi ngày chúng ta phải thông công với Đấng Christ. Chúng ta phải trò chuyện với Ngài mỗi ngày. Chúng ta phải an nghỉ trong Ngài mỗi ngày. Phao-lô nói, “Tôi chết mỗi ngày.” Hiểu không? “Tôi chết, mỗi ngày; tuy nhiên tôi sống, không phải là tôi sống nhưng Đấng Christ sống trong tôi.” Vậy, nếu thân thể vật lý của anh em cần thức ăn và thức uống mỗi ngày, để sống, thì thân thể thuộc linh của anh em cần Thức Ăn thuộc linh và sự thông công với Chúa mỗi ngày, để sống. Vâng. Chúa Jêsus phán, “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Vì thế, mỗi ngày chúng ta phải học Kinh Thánh. Một số người không học Nó chút nào. Một số người học Nó hai hay ba lần mỗi năm. Nhưng, một người tin chân thật, đích thực thật sự được gây dựng thuộc linh, người ấy đọc Kinh Thánh mỗi ngày, và trò chuyện với Chúa. Đúng thế. [Băng trống—Bt.] Người ấy phải vậy. “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời.”

⁹⁸ Bây giờ, điều khác mà chúng ta cần phải nhận thức ăn cho nó, là gây dựng thân thể chúng ta để chống lại bệnh tật. Nếu anh em không ăn, và để cho thân thể mình yếu đi, thì nó dễ bị bệnh tật. Bệnh tật sẽ đi vào trong dòng máu, và tại đây anh em chết. Nếu máu anh em không tốt và tinh sạch, ồ, thì nó sẽ, bệnh tật sẽ đi ngay vào trong dòng máu anh em. Vì thế anh em phải ăn

thức ăn bổ dưỡng để giữ cho dòng máu mình được khỏe mạnh. Nếu không, anh em gây ra bệnh tật. Đó là vấn đề với nhiều Cơ-đốc nhân.

⁹⁹ Giống như nhà kính để trồng cây. Anh em biết đấy, anh em lấy cây trồng ra khỏi nhà kính, anh em phải chăm sóc nó. Nó không quen với thời tiết. Nó không quen với ánh nắng mặt trời và các thứ, nó được che chở và chăm sóc. Và đó là nan đề với quá nhiều người tự xưng là Cơ-đốc nhân, họ là những cây trong nhà kính. Đúng thế, phải chịu cho các loại sâu bọ bám theo! Anh em biết đấy, nó chỉ là giống—giống...Nó chỉ là giống—giống thực vật phải được tưới công phu, hay là, thực vật lai giống.

¹⁰⁰ Anh em biết, anh em lấy một con bò cái nuôi để lấy thịt và đem nó ra ngoài đồng cỏ, và đưa một con bò sừng dài ra ngoài đó, con bò sừng dài đó có thể làm theo cách riêng của nó vì nó là giống thuần chủng. Nhưng anh em lấy một con bò Brangus hay Hereford là giống lai và một con vật lai giống, nó trông có vẻ tốt hơn, chắc chắn, mập hơn và khỏe mạnh hơn, nhưng anh em đuổi chúng ra ngoài đó, chúng không thể sống cách đó. Chúng sẽ chết! Chúng phải được chăm sóc. Thấy không?

¹⁰¹ Và đó là vấn đề ngày hôm nay, chúng ta có những Cơ-đốc nhân ăn mặc đẹp hơn, những nhà thờ lớn hơn, và nhiều—nhiều học vấn, nhiều hệ thống thần học, nhưng họ phải được chăm sóc luôn, anh em phải nhìn qua cặp kính của họ nếu không thì anh em không thấy chút nào. Những gì chúng ta cần là một số Cơ-đốc nhân thuần chủng, sanh ra dưới Huyết của Chúa Jêsus, để không sống theo thần học giáo hội, nhưng theo Lời Đức Chúa Trời, thông công với Đấng Christ. Lời đi vào người tin, thân thể thuộc linh của—của người ấy được gây dựng. Không phải là nhà kính trẻ con!

¹⁰² Có một mục sư nào đó đã nói ngày hôm nay, tôi nghe ông ấy, ông nói điều đó trên đài phát thanh, ông nói, rằng khi ông đến trong đất nước này, ông bị bệnh viêm xoang nặng, và người ta nói phải giải phẫu. Và họ nói sẽ làm *điều này* và *điều nọ*, và cắt và giải phẫu, và cắt bỏ tuyến xoang đó đi, điều đó sẽ làm gương mặt ông hóp lại, và đại loại như thế. Và ông nói ông phải uống thuốc nhiều. Giống như ông đã phải uống quá nhiều thuốc. Nhưng khi

ông đến với một bác sĩ Cơ-đốc giỏi, bác sĩ ấy nói, “Chúng ta hãy quên đi những viên thuốc và chúng ta hãy quên đi sự giải phẫu, và chúng ta hãy gây dựng thân thể để nó có thể chống lại bệnh viêm xoang đó.” Chính là thế!

103 Điều gì khiến người ta không sống lâu như trước đây? Chúng ta phải tiêm vào *thứ này* và tiêm vào *thứ kia*, và tự xịt lên người đủ loại thuốc. Nó làm gì? Nó làm cho chúng ta nhão nhệ, mập ra, mềm yếu, không tốt. Khi mà con người cách đây đã lâu... Tại sao, chúng ta bị dị ứng với mọi thứ khác. Vậy thì chúng ta đang trở nên bị dị ứng và mọi thứ khác.

104 Tôi đã chịu đựng ở châu Phi, không thể chịu tiêm một mũi thuốc chống sốt rét. Nhưng con muỗi sốt rét đậu trên tay tôi, tôi bị sốt rét. Chúng không kêu vo ve, và anh em hầu như không biết. Chúng đậu, chúng chỉ đậu lên, chính là thế, rồi anh em bị sốt rét. Nếu sống, anh em sẽ phải chịu bệnh đó trong mười lăm năm. Và rồi đôi khi anh em chết vì nó. Và có những thổ dân họ sống trong những túp lều nhỏ, và muỗi sốt rét bu khắp đôi chân họ, họ trần truồng. Muỗi sốt rét chích họ, muỗi sốt rét, mà họ không hề gì. Tại sao? Thân thể họ được dựng nên có sự miễn nhiễm. Họ đã có một sự tiêm chủng được Đức Chúa Trời ban cho.

105 Và đó vấn đề với nhiều người ngày hôm nay. Đó là nan đề với hội thánh. Chúng ta đã nhận quá nhiều mũi chích trẻ con và thần học do con người tạo nên, đến nỗi chúng ta được phun tràn lên. Những gì chúng ta cần là sự tiêm chủng của Đức Chúa Trời bằng Lời của Chúa là Đức Chúa Trời. Người ta sẽ sống hằng ngày bằng loại Thức Ăn đó, để gây dựng linh hồn vào trong sự tiêm chủng khỏi các thứ bệnh tật thuộc linh mà đang chảy và nhảy khắp đất nước. Có nhiều ghi chú về điều này, nhưng tôi sẽ phải ngừng lại.

106 Vậy thì, hãy xây dựng, sẵn sàng cho sự tiêm chủng. Bây giờ, chúng ta sống bởi điều này, thân thể của—của chúng ta phải có điều này. Và, nếu không thì thân thể chúng ta đầu phục mọi thứ bệnh tật. Và Lời Đức Chúa Trời, như chúng ta tin Nó và nhận Nó bởi sự thông công, “Lạy Chúa, Lời Ngài là Lễ thật.”

107 “Hội thánh của tôi nói anh không phải được sanh lại. Họ nói, ‘Bắt tay là được sanh lại.’ Họ nói, ‘Rảy nước.’ Họ nói tất

cả những thứ khác này, ‘Chính là điều đó, Cha, Con, và Thánh Linh.’” Nhưng Kinh Thánh nói chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. Hiểu không? Vậy thì, anh em cứ tiếp tục với những mũi tiêm nhân tạo nếu anh em muốn, anh em sẽ tự làm cho mình thành Cơ-đốc nhân giả tạo. Hiểu không? Anh em không muốn điều đó.

108 Anh em không có Sự sống, chỉ qua Đấng Christ. Và bây giờ Lời Ngài làm gì? Nó gây dựng thân thể thuộc linh chúng ta, mạnh mẽ, khi chúng ta thông công với Ngài, để chống lại ma quỷ.

109 Anh em nói, “Anh Branham ơi, ‘sự thông công trong Lời Ngài’, mà anh nói đó là gì?”

110 Vâng, Ngài là Lời. “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Và chúng ta ăn thân thể Ngài. Thế thì thân thể Ngài là Lời Ngài, vì Ngài là Lời. Và Ngài phán, trong Phúc âm Giăng 15, “Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và sự thông công Ta, Lời Ta, ở trong các người, thế thì các người có thể cầu xin mọi điều mình muốn và điều đó sẽ được làm cho các người.” Thế đấy. Đúng thế. Đấy, hãy cầu xin điều anh em muốn!

111 Anh em làm gì? Anh em đang gây dựng thân thể mình cho sự chích ngừa khỏi...Người nào đó đến và nói, “Ồ, giáo hội chúng tôi không tin vào việc la lớn.” Đấy, anh em được gây dựng. Điều gì? Anh em có sự thông công trong anh em, là Lời. Và anh em được chích ngừa khỏi nó. Nếu một đám người vô lý đến, nó là gì? Nó không có Lời trong đó, thì anh em chắc chắn nó sai. Tôi không quan tâm nó trông có vẻ chân thật thế nào, nếu nó không phải là Lời thì hãy để mặc nó. Đúng, hãy để mặc nó. Tôi không quan tâm đó là gì, nó phải so sánh với Lời!

112 Trong lời cầu nguyện, như tôi trích dẫn Mi-chê đứng ở đó, nhìn xem, nó trông có vẻ thật đúng, trong khi ở đó là Y-sơ-ra-ên, và mảnh đất ấy thuộc về họ. Những người nước ngoài đã đến và chiếm nó và xây dựng nhà ở riêng của mình, và người ta chiếm hữu phần đất mà Đức Chúa Trời ban cho họ. Vì thế giống như bốn trăm tiên tri Hê-bơ-rơ kia đã đúng. Nhưng, anh em biết đấy, có điều gì đó về Giô-sa-phát là con người thiêng liêng, ông nói, “Các người còn có người nào nữa không?”

113 Nói, “Tôi có một tiên tri nữa, nhưng,” nói, “tôi ghét người ấy. Người ấy chỉ nói tiên tri điều dữ thôi.”

Nói, “Hãy đi kiếm người và chúng ta hãy nghe người.”

114 Và ông đi đến, ông nói, “Hãy đi lên, hãy đi lên đó, nhưng tôi thấy cả Y-sơ-ra-ên bị tản lạc như bầy chiên không có người chăn.” Và lúc ấy ông đã nói về sự hiện thấy của mình.

115 Vậy thì, sự hiện thấy của ai đúng? Trông giống như bốn trăm tiên tri kia đúng. Bốn trăm người được đào tạo giỏi, nói, “Hãy đi lên, Chúa ở cùng vua.” Và ngay cả Sê-đê-kia có một—một—một—có một...Sê-đê-kia có hai cái sừng lớn bằng sắt. Ông ta nói, “Với cái sừng này vua sẽ đuổi dân ngoại ra khỏi xứ.” Ông ta tin chắc mình đúng. Ông biết ông đúng. Nhưng, anh em thấy, ông ta đã sai.

116 Và ở đây Mi-chê, một người chống lại bốn trăm người, và người nói, “Nếu vua đi lên, Y-sơ-ra-ên sẽ bị tản lạc, không có người chăn.”

117 Còn những người khác nói, “Hãy đi lên, Chúa ở cùng vua!” Vậy thì, thực tế mà nói, họ đúng, nơi ấy đã thuộc về Y-sơ-ra-ên. Nhưng Lời của Chúa đã kết án A-háp, vì thế làm sao Đức Chúa Trời có thể ban phước cho những gì Ngài đã định tội?

118 Ngày nay cũng vậy. Hiểu không? Lời của sự thông công đã ở trong Mi-chê. Vậy thì, nếu anh em đang thông công với Đức Chúa Trời để nhận tiệc thánh đích thực, và linh trong anh em bất hòa với Lời này, thì anh em không đang thông công với Đức Chúa Trời, anh em đang thông công với ma quỷ. Và chúng rất giả mạo! Kinh Thánh nói, “Trong những ngày sau rốt chúng lừa dối ngay chính người được Chọn nếu có thể được. Nhưng trời đất sẽ qua đi, song Lời Ta sẽ không bao giờ qua đâu.” Và nếu một...Phao-lô đã nói, Ga-la-ti chương 1:8, “Nếu một thiên sứ từ trời truyền cho anh em một Tin lành nào khác với Tin lành này mà anh em đã nghe rồi, hãy để người ấy bị nguyên rủa.” Ngay cả thiên sứ! Trong hội thánh đầu tiên, khi những người ấy, như Thánh Martin, Irenaeus, những người tin kính ấy, khi ma quỷ hiện ra giống như một thiên sứ của sự sáng. Nhưng, anh em hãy xem, nó sẽ là một chút ít ngoài Lời.

119 Hẳn đã hiện ra với Ê-va như một thiên sứ sáng láng, bảo nàng, “Chắc chắn, Chúa đã phán *điều này*, Chúa đã phán *điều này*,” nhưng hẳn bất đồng với Đức Chúa Trời ngay ở cuối. Và đó là cách sự thông công giả hành động ngày nay. Khi người ta nghĩ họ đang cầu nguyện với Đức Chúa Trời, mà không muốn vâng theo Lời, thì đó là sự thông công giả.

120 “Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, thì hãy cầu xin mọi điều mình muốn,” đấy, “và sẽ được điều đó.” Vậy thì, thật không thể hành động một lần, rồi lần kế tiếp thì không. “Các người cứ ở trong Ta, những Lời Ta ở trong các người,” đó là, hãy ở lại đó. Ở *trong* có nghĩa là “yên nghỉ tại đó, ở lại ngay tại đó.” Vâng, nó—nó là sự tiêm chủng khỏi những bệnh tật tội lỗi.

121 Bây giờ, cho phép tôi kết thúc trong việc nói một lời này bây giờ, trước khi chúng ta đi tới bàn tiệc thánh. Huyết và Thân của Chúa, hòa trộn với đức tin, đó là Huyết và Thân, đó là Thánh Linh và Lời, hòa trộn với đức tin, tương đương với Sự sống Đời đời. “Kẻ nào ăn Thịt Ta và uống Huyết Ta thì có Sự sống Đời đời, và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại nơi ngày sau rốt.” Thế đấy. Đó là gì? Tiệc thánh của Chúa. Lời và Thánh Linh, Sự sống này ở trong Huyết, Lời và Thánh Linh tương đương với Sự sống Đời đời, bởi đức tin trong Chúa.

122 Đây là lời cầu nguyện của tôi, như tôi thấy sự cuối cùng đến gần và thấy, vào bất cứ phút nào, điều gì đó có thể xảy ra, và biết rằng chúng ta không còn xa với sự Chúa Đến. Lạy Chúa, thế thì trong Danh Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, xin cho con lấy Lời, Gươm, và vẫy Nó với đức tin con có, và cắt con đường của con qua mọi quyền lực ma quỷ, cho tới khi con thấy Chúa Jêsus, bởi sự thông công của Lời Ngài.

123 Thông công với Lời Ngài. “Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, thì hãy cầu xin mọi điều mình muốn và điều đó sẽ được làm cho các người.” Đẹp làm sao! Đó là sự thông công thật với Lời và Thánh Linh, với đức tin vẫy Nó với nhau, “Hãy cầu xin điều gì các người muốn, và điều đó sẽ được làm cho các người.” Xin chúng ta hãy cầu nguyện.

¹²⁴ Lạy Cha Thánh Cao quý và Nhân từ, là Đức Chúa Trời, Đấng TA LÀ vĩ đại, Đấng Tự hữu, với Áp-ra-ham. Ôi Đức Chúa Trời, thật tiệt thánh vĩ đại này của Chúa sánh với Sự sống Đời đời, và thật Nó chũng ngừa khỏi sự kiêu ngạo, thật Nó chũng ngừa khỏi sự vô tín, thật Nó chũng ngừa khỏi tội lỗi thế gian! Nó là sự thông công, với tình yêu Thiên thượng với Cha trên Trời của chúng con. Và bởi sự công nghĩa của Đức Chúa Jêsus Christ chúng con có thể đến với bàn tiệc này. Và Chúa ôi, chúng con cầu xin, rằng Ngài sẽ ban cho mỗi người chúng con cơ hội đó tối nay, trong Thánh Linh. Xin tha thứ cho chúng con. Và chúng con muốn thân thể thuộc linh của mình lớn lên. Chúng con không quan tâm về việc gia nhập giáo hội hay giáo phái. Chúng con muốn gây dựng thân thể thuộc linh, với sự chũng ngừa về tội lỗi, tới một chỗ mà không có sự ham muốn làm điều sai trật nữa, và nơi mà Đức Thánh Linh có thể lấy Lời của Chính Ngài và môi miệng chúng con, và phán Nó thật tươi mới như Nó đã được phán vào ngày ấy, bởi vì Nó là cùng một Thánh Linh đã ở trong Chúa Jêsus. Con cầu nguyện, Cha ôi, để Cha sẽ ban điều đó cho chúng con.

¹²⁵ Thì giờ sắp hết. Thật khi, chúng con không biết, rằng khi nào người cuối cùng sẽ được cứu. Nhưng con cầu nguyện tối nay, lạy Chúa, nếu có người nào ở đây không biết Ngài là Đấng Cứu Rỗi, xin cho họ thấy Ngài tối nay khi họ đến để làm phép báp-têm bằng nước này, như một sự tưởng nhớ, xưng nhận với thân thể này của những người tin rằng họ tin câu chuyện Chúa Jêsus người Na-xa-rét được sanh ra bởi trinh nữ Ma-ri, và bị giết chết, bị đóng đinh trên cây thập tự bởi Bôn-xơ Phi-lát, và đến ngày thứ ba đã sống lại bởi Đức Chúa Trời, và ngồi bên tay hữu của Đấng Chủ Tể của Ngài, tối nay, đang sống để cầu thay cho chúng con.

¹²⁶ Lạy Chúa, xin ban ơn, để người giống như vậy, vâng theo mạng lệnh của Kinh Thánh, “Hãy hối cải, ai nấy phải nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình. Vì không có danh nào khác ở dưới Trời được ban cho giữa loài người để nhờ đó mà anh em được cứu.” Ôi Chúa, xin cho dân sự thấy sự chân thành của nó, và Lời chắc chắn, “Chẳng có danh nào khác ở dưới Trời được ban cho loài người để anh em phải nhờ đó mà được cứu, ngoài Danh của Chúa Jêsus Christ.” Do đó,

vị sứ đồ nói, “Hãy hối cải, ai nấy phải nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình, và anh em sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. Vì lời hứa dành cho mọi thời đại, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Chúa ôi, xin nhậm lời, hầu cho sẽ có nhiều người được gọi tối nay.

¹²⁷ Và bởi Chúa chúng con, cũng đã nói, “Ví bằng Cha Ta không kéo đến thì chẳng có ai được đến cùng Ta, và tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta. Chiên Ta nghe Tiếng Ta.” Một người lạ, và nếu một người lạ nói, một tiếng không đúng với Kinh Thánh, thì chiên sẽ nhận ra nhanh chóng. Ôi Đức Chúa Trời! Và nếu đó là Tiếng Ngài, Kinh Thánh, là những gì Nó nói, mọi chiên sẽ nghe theo Nó, vì Nó là Thức Ăn. Chúng có sự thông công. Chúng biết loại Thức Ăn gì mà Cha nuôi chúng. “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Xin nhậm lời, Chúa ôi, hầu cho nhiều người sẽ thấy và sẽ hiểu, và sẽ đến với Ngài tối nay.

¹²⁸ Những ai không có Đức Thánh Linh, xin cho họ đừng đặt nó ra ngoài thì giờ khác. Có lẽ quá trễ trong giờ khác. Họ có thể không được ở đây.

¹²⁹ Và, Cha ôi, khi chúng con nhóm lại chung quanh bàn giờ này để nhận sự tượng trưng này cho thân thể bị vỡ ra của Ngài, chúng con cầu xin nếu có tội lỗi nào trong giữa chúng con, Chúa ôi, xin tha thứ chúng con. Ngài phán, “Khi các người đến với nhau, hãy đợi nhau.” Lạy Chúa, nếu có tội lỗi nào trong hội chúng này, bất cứ nơi đâu, con cầu nguyện để Huyết Đức Chúa Jêsus Christ sẽ tẩy uế người nam, hay người nữ, chàng trai hay cô gái ấy khỏi tội. Và, Cha ôi, con cầu nguyện cho chính con, để Ngài phân rẽ con ra khỏi mọi nghi ngờ, mọi tội lỗi, mọi sự không tin, bất cứ thứ gì mà...Chúng con biết rằng sự không tin là tội lỗi. Đó là tội lỗi duy nhất từng có. “Kẻ nào không tin thì đã bị định tội rồi.” Và tội lỗi duy nhất đó là, là không tin Lời của Đức Chúa Trời. Và, Cha ôi, nếu có sự không tin nào trong con, xin tha thứ con, Ôi Chúa, mà có nhiều, và con cầu xin Ngài tha thứ con. Tha thứ cho hội chúng của con mà Ngài đã ban cho con tối nay, và nuôi họ bằng Lời. Xin nhậm lời.

¹³⁰ Và khi chúng con nhận những thứ này để tưởng nhớ về thân thể đã vỡ ra của Đấng Mà đã sống lại từ kẻ chết và sống đời đời mãi mãi giữa chúng con, xin cho chúng con nhận sự thông công từ Ngài, Chúa ôi, sự thông công của Đức Thánh Linh. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu xin trong Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

¹³¹ Bây giờ, với anh em phải đi và không thể ở lại trong khoảng mười lăm phút lễ tiệc thánh...Không có nhiều giữa chúng ta, và chúng ta sẽ dự tiệc thánh. Không phải là một tiệc thánh bề mạt. Nó hoàn toàn dành cho mọi tín hữu Cơ-đốc. Đức Chúa Trời không có giới hạn giữa tín đồ Báp-tít và Giám Lý, và vân vân. Chúng ta hết thảy, bởi một Thánh Linh, chịu phép báp-têm trong một Thân, và chúng ta là những công dân Nước Đức Chúa Trời. Và nếu có người nào giữa chúng ta là người lạ, tôi không ở đây nhiều, và không biết ai là thuộc viên và ai không phải. Nên nhớ, cho dù anh chị em thuộc giáo hội nào đi nữa, điều đó chẳng có gì quan trọng. Chỉ có một Hội thánh, dù sao đi nữa, và anh chị em không gia nhập vào Nó, anh chị em được sanh ra trong Nó. Đúng thế. Và anh chị em được sanh ra trong Hội thánh này của Đức Chúa Trời. Và chúng tôi cầu nguyện để anh chị em sẽ tin nhận Đấng Christ tối nay, thông công với Ngài khi chúng ta nhớ thân thể bị vỡ ra của Ngài, và những yếu tố này mà chúng ta nhận, về lễ Vượt qua, và cầu xin Đức Chúa Trời rảy lòng và lương tâm chúng ta bằng Huyết.

¹³² Giờ này chúng ta sẽ đến với tiệc thánh, và chúng ta sẽ đọc bây giờ từ Cô-rinh-tô Nhất, chương thứ 12. Và chúng ta sẽ dự tiệc thánh ngay sau khi việc đọc này, và chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban phước dồi dào cho anh chị em. Rồi ngay khi chúng ta đọc phân đoạn này, hay là ngay trước khi chúng ta đọc, nếu anh em phải đi, ồ, anh em có thể đi ra dễ dàng. Và sau đó trở lại với chúng tôi vào tối thứ Tư, và sáng Chúa nhật và tối Chúa nhật. Nếu anh em có thể ở lại dự tiệc thánh với chúng tôi, chúng tôi sẽ rất vui mừng vì anh em làm điều đó. Rồi ngay sau đó, sẽ là Chúa...sẽ là lễ báp-têm, mà tôi cho là, trong khoảng mười lăm phút, hay hai mươi là nhiều nhất. Cô-rinh-tô Nhất, chương thứ 11, câu thứ 23.

...Tôi có nhận nơi Chúa điều tôi cũng đã dạy cho anh em, Ấy là Đức Chúa Jêsus trong đêm...mà Ngài bị phản nộ đã lấy bánh:

Và khi Ngài đã tạ ơn rồi, Ngài bẻ nó ra,...mà phán rằng, Hãy lấy, và ăn: Này là thân thể Ta, vì các người mà phó cho: hãy làm điều này để nhớ Ta.

Cũng một thể ấy sau khi ăn bữa tối rồi, Ngài lấy chén và phán rằng, Đây là chén của sự giao ước mới trong huyết Ta: hễ khi nào các người uống, hãy làm điều này, để nhớ Ta.

Ấy vậy, mỗi lần anh em ăn bánh này, uống chén này, thì anh em rao ra sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài đến.

Bởi đó ai sẽ không ăn bánh này...ai sẽ ăn bánh này, và uống chén của Chúa, cách không xứng đáng, thì sẽ mắc tội với thân và huyết của Chúa.

Nhưng mỗi người phải tự xét lấy mình, và như thế mới ăn bánh, và uống chén ấy.

Vì người nào không phân biệt thân Chúa, mà ăn bánh uống chén đó cách không xứng đáng, tức là ăn uống sự xét đoán cho mình.

Ấy vì cơ đó mà trong anh em có nhiều kẻ đau ốm và yếu đuối,...có lắm kẻ ngủ.

Vì nếu chúng ta biết xét đoán lấy mình, thì khỏi bị xét đoán.

Song khi chúng ta bị xét đoán, thì bị Chúa sửa phạt, hầu cho khỏi bị án làm một với người thế gian.

Hỡi anh em, vậy thì, lúc anh em hội lại để ăn chung với nhau, hãy chờ đợi nhau.

133 Bây giờ, mỗi người chúng ta dành vài phút yên lặng cầu nguyện, xin cầu nguyện cho tôi trong khi tôi cầu nguyện cho anh chị em. [Anh Branham ngừng lại—Bt.]

Xin nhậm những lời cầu xin này, lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng. Xin tha lỗi cho chúng con như chúng con tha lỗi cho những

kẻ nghịch cùng chúng con. Chúng con cầu xin điều này trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹³⁴ Những miếng bánh nhỏ này là bánh xốp được làm không men, không gia vị, và vân vân, mà tượng trưng cho thân thể Chúa. Nó không phải hình tròn, nó được bẻ ra thành nhiều mảnh. Chính là vì nó có ý nghĩa thân Ngài bị vỡ ra vì chúng ta. Và cầu xin Đức Chúa Trời ban những ơn phước Ngài cho mỗi người ăn nó. Vậy thì, đó không phải là thân thể, nó chỉ tượng trưng cho thân thể. Tôi không có quyền phép, không người nào khác có, để làm nó nên bất cứ điều gì ngoài bánh. Chỉ một mình Đức Chúa Trời. Và đó là điều Ngài bảo chúng ta, ăn bánh này và uống chén rượu này. Bây giờ xin chúng ta cúi đầu.

¹³⁵ Kính lạy Đức Chúa Trời Chí Thánh, chúng con là đây tở của Ngài, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, xin thánh hóa bánh này vì mục đích dành cho nó, để làm cho chúng con, khi chúng con nhận lãnh nó, nhớ rằng Chúa chúng con đã bị đóng đinh khổ hình; và thân thể quý báu, và thánh khiết của Ngài như đã có, bị hòa lẫn với những lần roi và những mũi gai và đinh, vì chúng con, hầu cho qua thân thể bị xé ra của Ngài mà Thánh Linh đến ban cho chúng con Sự sống Đời đời. Xin cho chúng con, Chúa ôi, khi ăn bánh này, có hành trình ân điển, như dân Y-sơ-ra-ên đã đi trong đồng vắng bốn mươi năm, mà không người nào yếu mồn ở giữa họ. Lạy Cha là Đức Chúa Trời, xin ban cho điều này, khi chúng con cầu nguyện xin Ngài thánh hóa bánh, miếng bánh xốp này, vì mục đích dành cho nó. Trong Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

¹³⁶ Chén của Tân Ước, là Huyết. Tôi nghĩ về bài hát đó, “Nhờ tin chính tôi thấy dòng huyết láng lai từ hông Ngài trào sôi, để mục của tôi ấy tình yêu cứu chuộc, và sẽ nói đến khi tôi chết rồi.” Khi tôi thấy huyết này, những trái nho, huyết của những trái nho, tôi biết nó tượng trưng cho Huyết đến từ thân thể của Chúa Jêsus. Xin cho mỗi người nhận lãnh huyết này có Sự sống Đời đời, xin cho bệnh tật lìa xa những thân thể của họ, xin cho sự mệt mỏi và yếu đuối, áp bức, xin cho ma quỷ (trong mọi hình thức) lìa khỏi họ, để họ có thể có sức lực và sức khỏe tuyệt vời và Sự sống Đời đời, để cho sự sáng của họ chiếu ra trước dòng dõi gian đâm

và độc ác này mà chúng con đang sống, để làm vinh hiển Đức Chúa Trời.

¹³⁷ Kính lạy Cha trên Trời, chúng con dâng Ngài nước nho này. Trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, xin thánh hóa nó, tượng trưng cho Huyết của Con Ngài, Chúa Jêsus, trong Nó chúng con có, “Vì sự gian ác chúng con mà bị thương, bởi lần roi Ngài chúng con được lành bệnh.” Xin nhậm lời, Chúa ôi, hầu cho Sự sống ấy sẽ đến với chúng con, Sự sống Đời đời dư dật dồi dào, để chúng con có thể hầu việc Chúa tốt hơn, có sức lực và sức khỏe để đưa chúng con từ nơi này đến nơi mà chúng con trông mong hầu việc Ngài, bất cứ nơi nào Ngài gọi. Chúng con cầu nguyện, xin ban những ơn phước này trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

TIỆC THÁNH VIE62-0204

(Communion)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 4 tháng Hai, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org